

Д В. В. 152.
24-ти. от сградата
на с. т. в 17-ти. по 2006. го
на 2006. го. Месец от 2006.
14-ти. от сградата
на 2006. го.

1X
РЕГИСТРАЦИЯ
№ 2419
13.03
15

Чрез
Административен съд – Бургас,
IX-ти състав,
До
Върховния административен съд

1: ВЪЗБУДНО
Дирекция
16.04.15г.

ЖАЛБА

от „Макси Г“ АД с ЕИК- 127041392
със седалище и адрес на управление:
гр. София, район „Лозенец“, ул. „Симеоново шосе“ № 110,
представявано от Изпълнителя директор Николай Ангелов Ранчев

срещу

Решение № 253 от 11 февруари 2015 год.
на Административен съд – Бургас, IX-ти състав,

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

На основание чл.210 от АПК обжалвам пред Вас в законоустановения срок Решение № 253 от 11.02.2015г. на IX-ти състав Административен съд - Бургас по адм. дело № 2271 по описа за 2014 год., с което съдът е отхвърлил жалбата на „Макси Г“ АД против Решение № 110/15.10.2014г. на директора на РИОСВ – Бургас за оттегляне на Решение № БС-78/2014г. на директора на РИОСВ-Бургас за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение: “Изграждане на луксозен къмпинг в УПИ XIX - 14024, 14026, 14040, УПИ XX-14015, УПИ XXVIII-14009, УПИ XXIX-14004, 14008, УПИ XXXVI-14003, УПИ XXXVII-14002, УПИ XXXVIII-14001, УПИ XLI-14031, 14032, 14033, 14034, УПИ XLVI-14043, УПИ XLIX-14046, УПИ L-14048, УПИ LIII-14047, УПИ LIV-14055, УПИ LV-14050, УПИ LVI-14049, УПИ LVII-14051, УПИ LVIII-14052, УПИ LIX-14053, УПИ XLVIII 14045, XLVII 14044, LI 14054 и LI 14056 от кв. 316 по плана на 30 “Бяла север“, град Бяла, Община Бяла“, с възложител: „МАКСИ Г“ АД, адрес: гр. София 1700, район Лозенец, бул. „Симеоново шосе“ № 110 и връщане на административното производство по уведомления с вх. № 3969/10.06.2014г. на РИОСВ-Бургас за посоченото инвестиционно предложение „МАКСИ Г“ АД на етап уведомяване на компетентния орган по околна среда и засегнатото население.

Смятам, че оспореното решение е **недопустимо**, а ако приемете, че е допустимо, считам че решението е **неправилно и незаконосъобразно**, поради нарушение на

материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост предвид следните фактически и правни аргументи:

I. Аргументи относно недопустимостта на обжалваното решение

Решаващият състав на съда не е разгледал задълбочено, всестранно и пълно всички представени по делото доказателства и изложени правни доводи, затова неправилно е приел, че директорът на РИОСВ-Бургас е сезиран с редовни жалби от Българска фондация „Биоразнообразие“ и от Асоциацията на парковете в България и въз основа на тях е преразгледал и оттегил свое Решение № БС-78/2014г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение: „Изграждане на луксозен къмпинг...“ на „МАКСИ I“ АД на основание чл.91, ал.1 от АПК.

По принцип чл. 91 от АПК наистина предоставя на административния орган, издал акт, правната възможност да коригира първоначалното си решение чрез собствен самоконтрол, но само при условие, че е сезиран с редовна жалба или протест, които имат по закон деволутивен и суспензивен ефект. На практика оспорването на индивидуалния административен акт е юридическият факт, който поражда правното на органа да преразгледа акта преди да го изпрати на компетентния горестоящ орган. С цитираната норма законодателят е предвидил правна хипотеза, при която, ако има редовно подадена жалба или протест, органът, издал акта, има право да преразгледа и пререша конкретен въпрос, по който вече се е произнесъл с оспорения административен акт, без участие и контрол на други административни органи, които имат правомощието да дават задължителни указания за промяна на правния резултат, постановен от компетентния административен орган. При липсата на предвидените в чл.91 от АПК условия обаче издателят на акта няма правно основание за неговата "промяна", защото преразглеждането на акта е само възможност за самоконтрол от административния орган, но съобразен изцяло с посочените доводите на засегнатата страна, изложени в редовна жалба до горестоящия орган. По собствена инициатива, без наличие на визираните в закона предпоставки, компетентният административен орган няма право да "промени" акта, защото подобно разрешение е несъвместимо с принципа на правната сигурност и стабилитет на административните актове. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, намерила израз в много съдебни актове, като Решение № 16719 от 13.12.2013г. по адм. д. № 9985/2013г. на ВАС, Решение № 2535 от 21.02.2014г. по адм. д. № 13598/2013г. на ВАС, Решение № 6843 от 21.05.2014 г. по адм. д. № 16579/2013г. на ВАС, Решение № 14409 от 02.12.2014 г. по адм. д. № 3505/2014г. на ВАС, Определение № 14928 от 10.12.2014 г. по адм. д. № 14063/2014г. и други.

В конкретния случай решаващият състав на съда е разгледал събраните по делото доказателства и изложените правни доводи съвсем формално и по тази причина не е установил, че жалба вх.№ 7172 от 09.10.2014г. от Българско дружество за защита на птиците и Българска фондация „Биоразнообразие“ и жалба с вх. № Ж-304/10.10.2014 г. (МОСВ) от Асоциация на парковете в България срещу постановения административен акт са всъщност нередовни, защото са подписани от лица без представителна власт, поради което се явяват негодни да предизвикат преразглеждането на Решение № БС-78/2014г. на директора на РИОСВ – Бургас. По принцип представителната власт на юридическото лице е абсолютна предпоставка за допустимостта на жалбата и за нея

съдът е длъжен да следи и служебно. IX-ти състав на Административен съд – Бургас обаче не е разгледал всички факти от значение за случая, както и посочените фактически и правни аргументи в жалбата на „МАКСИ Г” АД, затова е стигнал до неправилен извод по този въпрос.

При разглеждане на настоящата жалба Ви моля да вземете предвид следните факти и правни доводи:

Първо – В мотивите на оспореното решение е посочено необосновано, че „Това възражение (относно представителната власт на Тома Белев, подписал жалбата от името на Асоциацията на парковете в България) съдът намира за неоснователно, като в тази връзка го е постановил, бяха изискани да представят удостоверения за актуално правно състояние, видно от които Асоциацията на парковете в България се представлява от подписалия жалбата Т. Б. – председател на Управителния съвет. Констатациите на друг съд в друго съдебно производство не могат да служат като доводи в настоящото, с които да се обосновава липса на представителна власт.” Този извод на съда е абсолютно неправилен, защото противоречи на императивната разпоредба на чл.297 от ГПК, приложима в настоящия административен процес по силата на преpraшната норма на чл.144 от АПК, която предвижда, че влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. С цитираното в жалбата на „МАКСИ Г” АД влязло в сила Определение на V (пето) отделение на Върховния административен съд от 04.06.2014г. е прекратено производството по адм. дело № 16780 /2013г., именно поради установената въз основа на представените по делото доказателства липса на представителна власт на Тома Белев, чийто мандат като председател на Управителния съвет на Асоциацията на парковете в България е изтекъл на 13.03.2008г. IX-ти състав на Административен съд – Бургас не само не признава констатациите и правните изводи на ВАС по отношение на представителната власт на Тома Белев, но не си е направил и труда да провери в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за обществено полезна дейност (ЦРЮЛНЦОП)¹ към Министерство на правосъдието дали представеното по делото „удостоверение за актуално състояние”, въз основа на което извежда своя необоснован и неправилен извод, е наистина актуално. При наличието на подробни аргументи в жалбата на „МАКСИ Г” АД относно липсата на представителната власт на лицето, подписало жалбата от името на асоциацията, които са коренно противоположни на данните от представеното удостоверение за актуално състояние, съдът е бил длъжен служебно да изследва много сериозно и задълбочено това възражение, за да установи действителната истината. Ако IX-ти състав на Административен съд – Бургас беше изпълнил добросъвестно своите задължения и бе анализирал внимателно представеното удостоверение за актуално състояние и устава на Асоциацията на парковете в България щеше да стигне неминуемо до съвсем различен извод.

Освен това, решаващият състав на съда не е установил и отчел факта, че съгласно чл.30, ал.1, изречение трето от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛПЦ) членовете на управителния съвет се избират за срок до пет години, а от заявените и публикуваните данни в партидата на Асоциацията на парковете в България в публичния Централен регистър на юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза

¹ <https://ngo.mjs.bg/bg/Information/InformationRegister/Details?id=blz0A12qjSo%3D>

(ЦРЮЛНЦОП) към Министерство на правосъдието се установява, че информацията относно органите за управление на сдружението след учредяването на сдружението на 13.03.2003г. изобщо не е променяна, което означава на практика, че не е провеждано общо събрание след тази дата, и по тази причина за всички членове на управителния съвет продължава да пише в регистъра, че мандатът им изтича на 13.03.2008г. Именно тази липса на актуализация в данните по партидата на Асоциацията на парковете в България в публичния ЦРЮЛНЦОП и в Софийски градски съд обяснява факта, защо в представеното по делото удостоверение за актуално състояние на сдружението е посочено, че Тома Белев е все още председател на Управителния съвет.

Предвид противоречивата и взаимноизключваща се информация в представените по делото доказателства относно представителната власт на Тома Белев, съдът е бил длъжен да изясни това обстоятелство, като изиска от директора на РИОСВ-Бургас да представи и други доказателства, включително и да направи собствена проверка в публичния ЦРЮЛНЦОП, както и служебна справка в Софийски градски съд. Не на последно място, ако решаващият състав на съда бе потърсил информация по този въпрос дори в интернет щеше да установи от публикациите в електронните медии, че Тома Белев е всъщност изключително известен в публичното пространство, защото не за първи път се представя като председател на УС на Асоциацията на парковете в България след изтичането на мандата му през 2008г. и това е повод за възникването на много публични скандали в обществото.

С оглед на изложените факти и доводи е очевидно, че в противоречие с основния принцип за истинност, провъзгласен в чл.7 от АПК, съдът не е разгледал и изяснил всички обстоятелства от значение за разрешаване на възникналия правен спор, поради което не е установил, че подадената жалбата от името на Асоциацията на парковете в България е подписана от лице, което не притежава представителна власт и по тази причина тази жалба е нередовна и негодна да предизвика преразглеждане на Решение № БС-78/2014г. на директора на РИОСВ – Бургас.

Второ – Необоснован и незаконосъобразен е и следващия извод на съда, че „Жалбата на Българска фондация „Биоразнообразие“ е подписана от Р. Т., за която е представено нотариално заверено пълномощно да представлява изпълнителния директор Р.А.И., видно от представеното удостоверение за актуално състояние за представителството на тази фондация.” И в този случай решаващият IX-ти състав на Административен съд - Бургас е подходил съвсем формално към жалбата на „МАКСИ Г” АД и вместо да разгледа задълбочено съдържащите се в нея възражения, е оснoвал своя погрешен извод единствено и само на представеното в съдебното заседание нотариално заверено пълномощно без да вземе предвид следните фактически и правни аргументи:

По принцип юридическите лица не могат лично да извършват или да приемат процесуални действия, затова участват в процеса чрез своите органи, които имат право да ги преставляват. Съгласно чл. 31 във връзка с чл.35, ал.2 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел, за да бъде редовна жалбата на Българска фондация „Биоразнообразие“ в настоящия случай и за да породи своя деволутивен и суспензивен ефект, жалбата е следвало да бъде подписана от членовете на управителния съвет, които определят и обема на представителната власт на отделни негови членове, както и изпълномощават други лица при необходимост.

В съответствие с чл.35, ал.1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛПЦ) фондацията има управителен орган, който може да бъде едноличен или колективен. В конкретния случай обаче съдът не е изяснил това обстоятелство, въпреки че информацията е публично достъпна в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийски градски съд и в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза (ЦРЮЛНЦОП) към Министерство на правосъдието. Ако решаващият състав на съда бе направил проверка в посочените два регистъра щеше да установи, че в тях като Управителен орган на Българска фондация „Биоразнообразие“ е посочен Управителният съвет.

При анализ на информацията от партидите на Българска фондация „Биоразнообразие“ в двата публични регистъра се установява известно несъответствие в имената на някои от членовете на Управителния съвет, тъй като в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийски градски съд като членове на Управителния съвет са посочени:

- Румяна Александрова Иванова с ЕГН-7311224599,
- Красимир Цеков Дечев с ЕГН - 5104276263,
- Буряна Стоянова Конаклиева с ЕГН - 5508186671,
- Румяна Иванова Стоилова с ЕГН - 5803076435,
- Пламен Луков Димитров с ЕГН - 5808296788 и
- Росен Димитров Василев с ЕГН – 6701106565,

докато в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза към Министерство на правосъдието като членове на Управителния съвет са посочени:

- Буряна Конаклиева,
- Бертран Сансонанс,
- Готлиб Дандликер,
- Росен Димитров Василев,
- Румяна Александрова Иванова,
- Пламен Луков Димитров,
- Красимир Цеков Дечев.

Независимо от това несъответствие в състава и имената на някои от членовете на Управителния съвет, първоинстанционният съд е следвало да изследва и установи, че и в двата регистъра изрично е посочено изрично, че Управителен орган на фондацията е Управителния съвет и именно този орган формира волята на фондацията и съответно има право да упълномощава други лица да я представляват. С оглед на това и предвид заявените и публикуваните данни в двата публични регистъра, както и предвид липсата на пълномощно, дадено от Управителния съвет на Българска фондация „Биоразнообразие“, Радостина Ташева няма право да представлява фондацията и съответно да подписва жалби от нейно име, поради което изводът на IX-ти състав на Административен съд – Бургас в тази насока се явява неправилен и неверен.

Ако представителството на фондацията е променено, без това обстоятелство на основание чл.18, ал.1 от ЗЮЛНЦ да е заявено, вписано и публикувано в регистъра на Софийски градски съд и в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза към Министерство на правосъдието, то тази промяна е ирелевантна за трети лица, както и за настоящия правен спор.

Предвид изложените факти и аргументи се налага логично и резонно извода, че Радостина Ташева няма представителна власт по отношение на Българска фондация „Биоразнообразие“, защото не е упълномощена от Управителния съвет на фондацията. Съдът не е изследвал задълбочено това обстоятелство, затова неправилно е приел, че подадената от нея жалба е редовна и годна да предизвика преразглеждането на Решение № БС-78/2014г. на директора на РИОСВ – Бургас.

Трето - Некоректно и невярно е и заключението на съда, че „административният орган е процедурал по формално редовни жалби“, въпреки липсата на индивидуализиращи белези, но това може да се счете за несъществен порок, предвид обстоятелството, че административният орган има данни за тях, след като в заключителната част на процесното решение изрично е посочил техните адреси, на които да се съобщи акта.” Това изявление на съда е и необосновано, защото противоречи на императивните норми на чл.85 и чл.86 от АПК, в които изчерпателно са определени минималното задължително съдържание на жалбата в чл.85 от АПК, както и задължителните приложения към нея в чл.86 от АПК. В този смисъл не може да бъде прието за правилно определеното на съда, че посочените пороци в жалбите, подадени от името на Сдружение „Българско дружество за защита на птиците“, „Българска Фондация Биоразнообразие“ и „Асоциация на парковете в България“ са несъществени предвид изрично правило в чл.87 от АПК, което предвижда, че ако жалбата или протестът не отговаря на изискванията на чл. 85 и 86, на подателите се изпраща съобщение за отстраняване на допуснатите нередовности в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

По принцип нередовни жалби не могат да послужат като годно фактическо основание за оттегляне на Решение № БС-78/2014 год. на Директора на РИОСВ- Бургас по реда на чл. 91, ал.1 АПК, поради което оспореното Решение № 253 от 11 февруари 2015г. на Административен съд – Бургас, IX-ти състав, се явява недопустимо и само на това основание трябва да бъде отменено без да се разглежда спора по същество.

Въпреки, че оспореното решение е очевидно недопустимо и не трябва изобщо да се разглежда, а да се отмени, ако приемете все пак че Решение № 253 от 11.02.2015г. на IX-ти състав Административен съд - Бургас по адм. дело № 2271 по описа за 2014 г. е допустимо, Ви моля да вземете предвид следните аргументи относно неговата неправилност и незаконосъобразност.

I. Аргументи относно неправилността и незаконосъобразността на обжалваното решение

Първо - По принцип правният институт на отзыв, регламентиран в чл.91 от АПК, е предвиден, за да имат административните органи правен механизъм за оттегляне на първоначалния акт, само когато е подадена редовна жалба и по повод на нея установят, че оспореният акт е незаконосъобразен. В конкретния случай обаче Решение № БС-78- ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас е правилно и законосъобразно, поради което оттеглянето му се явява незаконосъобразно.

Второ – Оспореното решение на IX-ти състав Административен съд - Бургас е неправилно и незаконосъобразно, защото изложените мотиви по същество на спора са

твърде бланкетни и неясни и затрудняват изключително много защитата на „МАКСИ Г“ АД. Така например не става ясно какво точно иска да обоснове съда със следния израз от мотивите на своето решение *“В конкретния случай директорът на РИОСВ – Бургас е изложил мотиви, които с оглед тяхната всеобхватност, може да се обоснове извод, че при постановяване на оттегляния акт – Решение № БС-78-ПР/ 06.10.2014г. е прието, че са допустими множеството пропуски в процедурата по издаване на решението за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда по процесното инвестиционно предложение на възложителя, тъй като направените заключения са счестени за недостатъчни като обхват, задълбоченост, мотивираност, детайлност.”* От посочения цитат **не става ясно:**

- защо съдът преразказва доводите на Директора на РИОСВ - Бургас от Решение № 110/15.10.2014г. за оттегляне на Решение № БС-78- ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас;

- съдът приема ли, че мотивите на компетентния административен орган са наистина **„всеобхватни“**, и ако ги приема в какво се изразява според него тази **„всеобхватност“**, която обосновава оттеглянето на първоначалния акт;
- кои са **„множеството пропуски“** в процедурата по издаване на решението за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда по процесното инвестиционно предложение на възложителя;
- **кой орган е направил и какви са тези заключения, които са счестени за недостатъчни като обхват, задълбоченост, мотивираност, детайлност.”**...

При липсата на конкретни и ясни мотиви, което се приравнява по същество на **липсата на мотиви**, не може да бъде организирана нито защитата на жалбоподателя, нито да се осъществи последващ контрол относно законосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл е и установената практика на ВАС, обобщена в Тълкувателно решение № 4 от 2004г., в което Общото събрание на съдиите от ВАС е постановил, че **„липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.”**

Трето – В мотивите на оспорения съдебен акт решаващият състав на съда посочва, че **„Оттегленото Решение № БС-78-ПР/06.10.2014г. не е предмет на настоящия съдебен процес и по отношение на неговата законосъобразност съдът няма да излага мотиви, но то ще бъде коментирано в контекста на изложените мотиви за оттеглянето му.”**, но въпреки това непрекъснато излага аргументи от мотивите на оттегляния индивидуален административен акт, който не е предмет на спора.

Четвърто – В мотивите на оспореното Решение № 253 от 11.02.2015г. на IX-ти състав Административен съд - Бургас по адм. дело № 2271 по описа за 2014 г. съдът използва твърде общи и неясни понятия като **„Недостатъчната задълбоченост на анализа“** или **„органът е преценил, че не са били отчетени в достатъчна степен кумулативният ефект върху компонентите на околната среда, вкл. върху защитените зони.”**, поради което за „МАКСИ Г“ АД е почти невъзможно да защити правата си, тъй като няма изобщо представа кога според Директора на РИОСВ – Бургас съответно според съда анализът е достатъчно задълбочен, както и кога според тях е отчетен в достатъчна степен кумулативния ефект.... На практика в мотивите на съда няма конкретика, която

ясно да обоснове, защо се оттегля Решение № БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ – Бургас

Пето – Напълно необосновано е и заключението на съда, че „Изводът съдът намира за правилен, тъй като предвид значителната площ на засегнатата територия, върху която ще се реализира мероприятието – 162,5 дка, оценката за очакваното въздействие върху околната среда следва да е експертно обоснована, вкл. чрез проучване на място, а не да се изхожда само от информацията заложена от инвеститора.” Този мотив на съда е изключително некоректен и неправилен, защото освен че е бланкетен е и неверен с оглед следните факти и правни доводи:

- в конкретния случай не е важна територията, на която ще се реализира инвестиционното предложение, а съотношението на тази площ към територията на защитената зона, която се засяга.... В мотивите на първоначалния акт е ясно посочено, че „Планираната територия е с площ 162.5 дка, а 33 “Камчийска планина” с код ВГ 0002044 е с площ 88 897.2 ха, а 33 “Плаж Шкорпиловци” е с площ 5125.65 ха, т.е. разглежданият имот представлява 0.018% от 33 “Камчийска планина” и 0.3 % от 33 “Плаж Шкорпиловци”.”

- оценката за очакваното въздействие на инвестиционното предложение върху околната среда е експертно обоснована, защото Решение № БС-78-ПР/06.10.2014г. е взето въз основа на положителните становища на специализираните компетентни органи като Басейнова дирекция за управление на водите в Черноморски район и Регионална здравна инспекция - Варна, поради което не е необходимо Директора на РИОСВ – Бургас да проучва на място къде и как ще се реализира инвестиционното предложение.

Шесто - Необоснована и напълно невярна е констатацията на съда, че „Видно от мотивите на оттегленото решение въздействието върху околната среда е било разгледано в по-ограничен обем, касаещо периода на строителството, но липсва експертна оценка за очакваното въздействие в перспектива.” Напротив в мотивите на оттегления административен акт е отчетено въздействието върху околната среда след реализирането на инвестиционното предложение, но е поставен акцентът върху строителството, защото именно през този период е възможно да се наблюдава сравнително по силно въздействие... В тази връзка в първоначалния акт е посочено, че

- „от здравно-хигиенна гледна точка не се очаква възникване на здравен риск вследствие реализацията на инвестиционното предложение, при спазване на определени условия, заложиени в настоящото решение.”

- „Въздействието на обекта по време на строителството и по време на експлоатацията ще бъде незначително върху компонентите и факторите на околната среда.”

- „С реализиране на предложението не се очаква нарушаване, замърсяване или увреждане на почвата в съседните терени. Реализацията на инвестиционното намерение няма да доведе до промяна на геоложката основа с произтичащи от това последици. Значимостта на въздействието върху геоложката основа се оценява като слаба, тъй като ще бъде засегната само повърхностната ѝ част.” и т.н.

Посочената извадка от мотивите от първоначалното Решение № БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ – Бургас опровергават напълно посочената невярна констатация на решаващия състав на Административен съд – Бургас.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Моля Ви, на основание чл.222 от АПК и след като се убедите в основателността на подадената от „МАКСИ Г“ АД жалба да отмените Решение № 253 от 11.02.2015г. на IX-ти състав на Административен съд - Бургас по адм. дело № 2271 по описа за 2014 г. като **недопустимо и да прекратите производството по делото с всички законни последици.**

Ако прецените, че Решение № 253 от 11.02.2015г. на IX-ти състав на Административен съд - Бургас по адм. дело № 2271 по описа за 2014 г. е допустимо, то Ви моля да го отмените като неправилно и незаконосъобразно по изложените в жалбата фактически и правни аргументи и да решите възникналия правен спор по същество.

В подкрепа на изложените аргументи относно недопустимостта на оспореното решение на IX-ти състав на Административен съд – Бургас и за Ваше улеснение представям и моля да приемете като доказателство: извлечения от Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийски градски съд и от Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза (ЦРЮЛНЦОП) към Министерство на правосъдието от партидите на Българска фондация „Биоразнообразие“ и на Асоциация на парковете в България.

Освен това Ви моля да присъдите на „МАКСИ Г“ АД направените по делото разноски.

Приложения: Документ за внесена държавна такса;
Препис от жалбата за ответниците.

С уважение,

Изпълнителния директор Николай Ранчев